

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium octanum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

A. Breuiter non esse speciem; esse tamen quod eodem
 potest per. Species potest in quibus individua naturae non
 potest in quibus; sed in unius modi. quod non est species, potest
 minus. si non quod est unius modi hoc ille bene dicitur et aliter
 hoc. hoc est aliter hoc particularis. quod sit quod
 eodem potest et. quod significat naturam humanam unius de,
 terminato modo essentia. sed hoc est quod eodem plura,
 de singularibus. quod significat eum et eodem quod sit
 competit pluribus.

Dubium Octauum.

Utrum Definitiones Dis- ferentiae à Porphyrio tra- ditae sint bonae?

Post conuersionem Generis et Speciei tractare
 incipit Porphyrius de Differentia, et magis procedens in
 populo nonnullis in ordinatis. primum de Differentia tractat
 de Differentia, quia de specie; quia Differentia primum est specie. fuit
 primum principiatos, aut peris fuit toto comparat
 non speciem Differentia cum genere tamen pars metaphi-
 zica, ut supra dictum est. Verum argumentum non
 est Porphyrius, idem non mutatur ab illo a conuersione
 nendo primum Differentia, ut generis notitia completa
 finis

In qua generis correlativum immoderate e spes notia
non estis relativi perfecta et completa Junius
extrem: seu correlativus. quare legitimo ex,
ensare ad factu, non e Subiu.

Antiqua u. definitio Porphyrio Distraam tra,
est dicitur distra in Coriem se. Progniam,
et Prognissimam, seu more ppriam: fimoily
explicat qd nois distra. si ens distraam nil ali
ind figare quam disparitatem aut dimer,
sitatem aliqua, eorum q in aliquo queni,
unt. qdo qo hanc disparitatem fit in reb; ut ac,
videntib; certis, str Distra Coris. et ita distra
coris loquendo q re substrata, nihil aliud se
qua acci dens q eorum separabile q q una res
habens illud, distert ab aliis, vel et a se ipsa
non habente. ut curare, sedere. petray n. cur,
rens distert inqri nris a paulo rex curricula
et a se ipso q septe. qdo a. fit hanc disparitas
in reb; a ppriis acci dentib; sunt or Distra
Prognia, et huc distra e acci dens aliy in separa,
bile, rae uny res habens illud separata ab alia
non habente. ut ad unctas vel finitas na,
rium; lippitudo oculon; cicatrix in multu.
nigredo in cornu vel A-thiops, nam he habens
nasa ad unen rae illiy ad unctatis distert ab
hore non habente illa. et A-thiops distert ab
Europio p se sua fili ad unctatu et in separa,
vilem nigredinem. Tandem qo distra figent
dimer sitatem aliqua q fit in reb; a ppriis et qdo
q substitutinis: et tunc or distra pprii firmasim
max

Distra triplex.

Etyologia
Differentia.

1. Distra Coris?

2. Distra Prognia.

3. Distra Prognissima.

Octavum
definitiones
Porphyrio
bonae

generis et Specie
distra q inq
nata: pprii de
qo distra pprii
et pars fustate
enere nym p
Vom nym
stuty ad illa
et generis notia

in se prima; et differa hoc modo accepta ut
 a aliud, quia prout metaphisica spēs, q̄ qua spēs
 distinguitur essentialiter à quibz unqz
 aliis spētibus infra idem genz. ut sensibile, et
 speculabile. rāte resp. hōis. q̄ rāte n. differt
 hō à bruto y bruto sub inteli. At differt q̄
 sensibile q̄ bruto sub in mente. ~~patet has~~

Idem has autem differentias, hoc discriminis in,
 ter cedat, quod dicitur priores solum faciunt
 rem dissimilem et alteram. 3a vero rem
 faciat plane aliam, seu potius aliud. Et ideo
 solent vocari differa specifica. priores vero ob
 nobilitatem vocari solent tunc simpliciter
 differa.

Et acta hac dicitur differa uni et aliis ab his
 in unum quos alibi explicabimus 5. a. q̄
 differa differa.

1a Differa e qua spēs excedit genz. 2a Differa
 e q̄ potest de pluribz spētibus differentibz in unum
 3a differa e q̄ dicitur eā q̄ sunt sub eodem genz
 et, sed rāte, dicitur eā hōiem à leone, q̄ sunt
 sub inteli. 4a differa e qua differunt à se
 gula, subintellige spētibus et y substantiis. 5a
 Differa e q̄ constituit spēm.

Hae differae tunc competere differa p̄ priores
 ex ipis hōis: patet. ultima differa à 3a
 non distinguitur q̄ si spēs q̄ differa excedit
 genz

genus, utiq; disticta erit in spe hinc pars illiq; constitutina.

Quatuor igitur principia disticta asprigantur et recte
 pp q; munera seu acty, quae hinc disticta. Illorq;
 nes maioris claritatis ista ita ordinamus.

1^a namq; disticta dicitur disticta. et hinc actus
 3^a respicitur et distictio Porphyrij. 2^a constituit
 spem; cui respondet prima distictio cum ultima.
 3^a disticta spem quam constituit ab aliis distinguit
 spem. et hinc actus respicitur et 4^a distictio. 4^a
 et q; quam ex his acty sequi hinc disticta, q; potest de
 suis inferioribus in quale qd. Et hunc actus
 declarat 2^a distictio.

Ex his q; actibus sequuntur hinc distictio respicitur.
 1^a q; quae in ordine ad genus, quod dicitur
 distictam. 2^a ad spem quam consti-
 tuit. 3^a ad alios species quatenus sua, qua
 constituit distictam ab aliis, distictio eas in disticta respicit.
 4^a in ordine ad sua inferiora.

Conclusio prima.

Distictio à Porphyrio asprigatae bonae
 sunt et accurate explicant nam disticta.
 eas in sunt in accurate.

Hae cont. solent pth solent o dia arista q;
 gha eam aliter si solent. q; non sunt in adae,
 quale potest. 1^a singula singulos acty in adae,
 quatuor

quato exple carit, qly tu cōty innotis dōstra
 completa in suo spe gstituit. Verū, qm nos
 hūc agim de dōstra ut e qm pōt catile, qly
 cum dōstra q. habeat respectu in ordie ad quem
 terminū gstituit in vae sty pōt catilis qly pōt in
 dōtra, ut qm pōt catile ē. Pro hōm explanat pōt

Conclusio secunda

Defio Dōstra
 Descriptiva.

Defio Dōstra ut e qm pōt catile, hōc ē
 Differentia ē quae pōt catitur de pluribz spe
 vel numero differentibz in quale quid. 1.

Hae defio ē descriptiva ut ex dictis facile colligi
 poterit. spūs vero hae ē.

Defio Dōstra
 Essentialis.

Dōstra ē unūte respiciens plura spe
 vel numero distincta in quale qd.

Et ad dū paritā, (vel numero) ut conpōn,
 vāmy oēs dōstras tam infimas quā subaltē
 nas. defiem m. Porphyrij quae statuit dōstram pōt
 dōpluribz spe distinctis; ex vltimāqz tūm conpōnere dōstris sub,
 alternis non vero infimis. Si cōt caritāmy hūc ad
 illas et pōt dōstram defiem detor quere velut
 sul nūm conpōnē.

Conclusio tertia.

Dōstra non gstituit in vae sty pōt catilis
 respectu spūm à qly e am, quā gstituit
 distinguit, neqz in ordie ad quem gstituit.

u. g. rate non e etiam di cabile respectu bruti
a quo horem, quem constituit, distinguit, respectu
ordine ad genus q. dicitur dicit. u. g.

Pter Conite, quo ad primam partem Pradica,
libri constitutum in rate talium respectu com
de qly suam distinguit nec potest predicari
sed dista non potest vere predicari de aliis pntibz,
a qly suam distinguit. go dista respectu illor,
rum, non gstituit in rate tertij predicabilis.
ma: qstia pter min rate q. e dista hord non predicari
pot de equo leone aut aliis brutis a qly horem distin,
guit. falsa n. e predicao, led e ralis. go.

Pa Pars Conitis pter dista ut 3m predicabile, pter
qstia de suis inferioribz, sed dista non potest pter de
genere, go respectu illig non gstituit in rate tertij
predicabilis. ma: ex ipia defie dista qstia. pter n. in
quale qd: hoc e, afferens partem spria p meli
alteri adiacentis. min: pter. rate non potest pter de
aiti, si n. gstituit careat pter qstia vel tota spria, vel
pars spria et qstia non possit aut esse pter
ga nihil potest esse sine sua spria, cum parte qstia.
at vero aut bene ualeat consistere sine rati, ut
patet in apria et leone. go dista non potest pter
de genere.

Conclusio Quarta

Dista non gstituit frutter in epe unitis
et tertij, di cabile respectu ad spem quam
constituit,
Sed

sed p respectu ad individua sua spes vel ad
ipsas spes diversas.

Hanc tenet etiam Verdinantia merales in suis
m. s. sed. 2. de diffra. et alio. Est in D. Thoma
in summa Logica cap. 7. Sanchez. et Doctorum
Complutensium Carmelitana.

Dicens in contris vel ad spes diversas, ut con-
veniam et distam subalterna q non constituit
fructus in ratione unitis et tertij genericis q respec-
tum ad genus q constituit. n. g. sensibile p respectu
ad aut, sed p respectu ad spes diversas, sed gene-
re contentas. ut ad hominem et brutum. et eodem
modo ratione non e unitis et 3m genericis fructus
respectu hominis, sed respectu individui sicut non hu-
manus, Petri scilicet et pauli. Et pto 3o Conite.
Unitis e natura una dicens respectu ad plura in-
feriora, sed spes non e inferior qd respectu dista-
to dista non e unitis respectu speciei. ma. patet
ex dictis. qby plura me speciem subalternam ut spe-
nem esse unitem, qd ut talis non dicit respectu
ad inferiora. pto min. superius e id a quo non vult
subsistenti generata, sed a dista ad speciem vult
generata. po dista non e superior spei: et qd dista
nec spes est inferior dista. Huius ratio est,
quod in solis a contrariis distam sua. g. ratio
in spe rei non spe superius qd, sic n. ex parte late
patet ac huius, spe in superius qd in ratione genericis
q dista pto. et de spe, et de individuis. spes

non

vero tunc potest de individuis, et hanc superioritas
 potest illis sufficit ad obtinendam unitatem et genericam,
 bene scilicet; sed hanc responsio non sufficit
 nam in illa figuratur nullam dari quod est
 aequalis de aequali logice loquendo, et tunc
 contra plurimum opinionem eorum. sequitur potest.
 Item illos eo quod supra potest de spe si unum est hanc spe
 superiorem, quod non est quod est aequalis de aequali. quod
 nulla est talis predicatio. quod in eo quod est potest illos
 potest semper superius; sed superius non est aequale cum inferius,
 nisi; quod nunquam est talis predicatio aequalis de aequali.
 Respondent 20. Contrarii distrahuntur potest de spe
 virtualiter predicari de pluribus inferioribus, quod
 plura individua virtualiter in spe continentur, et
 ita illam predicatorem de spe aequalere pluribus
 predicantibus de individuis sed nec hanc responsio
 valet. quod talis virtualis continentia non sufficit
 ad veram predicatorem unitatis; quod potest autem. unitate
 ut sic scilicet dicit ordinem ad multa vel plura
 simpliciter, ad unitatem in quibus quod est omnium multiplicitas
 eorum in inferioribus; sed in individua quod ut virtualiter
 continentur in spe non sunt multa sed unum quod. quod tunc
 hanc continentia virtualis in individua in spe
 distrahunt respectu spe non est unitas.

Potest Concluditur 20. Veritate tunc est superius respectu
 eorum in spe abstractis abstracta est unitate logice
 loquendo. sed supra non abstractis in spe abstractis,
 ne unitatis sed scilicet tunc quod supra non est superius quod res
 spectu spe. mai. patet potest min. ab illis abstractis
 aliis

aliqui abstractione uniti q̄ immediate uniti in una
rati et in q̄ multiplicati q̄ contracti onem. sed
diffra non uniti sunt cum individuis. nisi per
sp̄s uniti sibi individua nec multiplicati q̄
q̄ abstractione in sp̄e, sed in individuis. q̄.

Conclusio quinta

Inferiora diffra non sunt ista et ista diffra
sicut e ipsa sp̄s si e diffra subalterna, vel in
sua si infima. et respectu horum q̄libet diffra in
rati tertij q̄ dicitur.

Explicatur Concl. Inferiora rati n. g. non e ha
rati, hoc rati, sed per se et pariter et alia individua
nata humana. et inferiora sensibilia non e hoc sen
sibile, hoc sensibile, sed hoc vel hoc q̄ parti egrum nati
humana actus huius dicitur sp̄s plume dicitur dicitur.

Pro q̄ Concl. ex refutae aliam opinionem, nec
aliqui termini restare in def respectu cuius part q̄libet
diffra in rati tertij q̄ dicitur. Pro q̄ rati. diffra respec
tu huius et illius diffra. ut rati respectu huius illius rati
non potest in generale q̄, q̄ respectu illorum non habet
bit rati tertij q̄ dicitur. consequenter potest, pro
ans. q̄ potest diffra de hac aut illa diffra, potest ab
hac in q̄ afferens totam egrum. q̄ non in generali
pro ans. hoc diffra in sua egrum in huius aliam dicitur
quam rati diffra et sup addit q̄libet individua
sua sunt huius tu in aliam dicitur et q̄ non nati
humana, et q̄libet individua. q̄ sunt huius
pro in q̄ ut tota egrum de hoc huius; ita et diffra
de hac aut illa diffra. Pro q̄ Concl. Diffra
respectu individuum non huius est contractus per huius

aliqui abstractione uniti q̄ immediate uniti in una
rati et in q̄ multiplicati q̄ contracti onem. sed
diffra non uniti sunt cum individuis. nisi per
sp̄s uniti sibi individua nec multiplicati q̄
q̄ abstractione in sp̄e, sed in individuis. q̄.
Conclusio quinta
Inferiora diffra non sunt ista et ista diffra
sicut e ipsa sp̄s si e diffra subalterna, vel in
sua si infima. et respectu horum q̄libet diffra in
rati tertij q̄ dicitur.
Explicatur Concl. Inferiora rati n. g. non e ha
rati, hoc rati, sed per se et pariter et alia individua
nata humana. et inferiora sensibilia non e hoc sen
sibile, hoc sensibile, sed hoc vel hoc q̄ parti egrum nati
humana actus huius dicitur sp̄s plume dicitur dicitur.
Pro q̄ Concl. ex refutae aliam opinionem, nec
aliqui termini restare in def respectu cuius part q̄libet
diffra in rati tertij q̄ dicitur. Pro q̄ rati. diffra respec
tu huius et illius diffra. ut rati respectu huius illius rati
non potest in generale q̄, q̄ respectu illorum non habet
bit rati tertij q̄ dicitur. consequenter potest, pro
ans. q̄ potest diffra de hac aut illa diffra, potest ab
hac in q̄ afferens totam egrum. q̄ non in generali
pro ans. hoc diffra in sua egrum in huius aliam dicitur
quam rati diffra et sup addit q̄libet individua
sua sunt huius tu in aliam dicitur et q̄ non nati
humana, et q̄libet individua. q̄ sunt huius
pro in q̄ ut tota egrum de hoc huius; ita et diffra
de hac aut illa diffra. Pro q̄ Concl. Diffra
respectu individuum non huius est contractus per huius

si n. diffra ultimae in qtu diffra repugnent pdean
de plu: spe diffra tis ut et repugnent diffra sub
alterna. Sed huc solutio torta nabalae. et
meritate caret. Sequeret n. ex ea equum esse
aut rate. qd licet ei ydem repugnet rate totis aut
esse rate, tu non repugnet ei in ytu aut. demit
huc solutio e contra eadem modu loqueret aut,
in que velly qntia pda non repugnent, sed pte,
huc tribunt.

R. Ergo aliter Porphyrius sua diffra hinc
compleverunt spe diffra diffra subalterna
non infirma. qd si minime fuit Porphyrius in
sua diffra? R. minime. Quia pte agunt
veleres tu diffra subalterna seu genericas in
venit et fuit invenit ita et diffra. Serius
de hoc facta e a Porphyrio qd diffra subalterna
coreorem usq in scholis obtinent, ut huc exat,
caut Coniprietas mafiq et alia. Inare fuit
illa diffra deha nas h. spe differentib, velut
das numero differentib. optima y fices optum
unicum diffra convenientem.

Obi eris 30. Deus differt qtu a creaturis et
ora potuta mo ipse diffra differt inter se
et tu non convenit in aliquo genere. demit tu
differt a lapide q aut, et tu aut non e vitra. qd
non e qtu diffra q singula p se a se differant.

R. Advertens non esse idem res aliquas epe di,
nexas et esse differentes ea n. pte stat differe
qm aliquo genere convenit aut illa a. fuit dicit
sa q quomq modo diffra unum in qtu licet

in nullo genere conveniunt. Sed alia a creaturis
 et unum potestatem ab alio distinguunt. Tu non proprie
 differunt. nihil n. esse sunt univocum aut genericum,
 in nullo genere conveniunt. dista et ipsa inter se
 proprie non differunt sed sunt primo diversa.
 ideo negantur tunc a creaturis proprie differre
 nec et unum potestatem ab alio proprie differre. qd proprie
 differre eum qd conveniunt in uno, qd adveniens
 de dista dividit et constituitur varie spes sub illo.
 Ad illud et qd adducit in argto de dista aut p
 aut heri a lapide. R. negat heri proprie dista
 ferre a lapide qd aut. qd id qd differunt unum ab
 alio proprie non debet includere illud qd a genere
 spectu utriusq. aut a. includit corpus qd a genere
 respectu heri et lapidis. ac pinde heri non qd aut
 sed sensibile proprie differat a lapide et ab aliis
 in sensibilibus.

Obi. eris qd. Genus potest dividit qd accidentia
 ut si dicat aut aliud alia aliud nigrum. potest et ali
 nudi genus qd spes hoc modo. aut aliud hoc aliud
 genus. qd dividere genus non e proprie dista, aut
 eaq sunt sub eodem genere.

R. Genus proprie multipliciter dividit. qd
 per accidens ut in alba et nigra. qd. per se.
 hoc in partes suas actuales, ut in vivens sens
 ibile. qd. in partes participantes ipse vel in
 hanc et hanc. qd. in partes potestales viventes
 et dicitur.

et debet mi nautis illud et qd dicitur pprimo
dimittit genus huius comparis limitans et debet
minans illud ad componendum cum illis cer
ta abignis pperu et hoc modo in tolligentis
et illud qd dicitur de dicitur, illa nempe dicitur
dere genus qd modo partis limitantis. qd magis dicitur
videndi nulli ~~causa~~ alteri potest competere.

Obiicit 50. Ad probandum dicitur esse uni
tem et qm qd dicitur in ordine ad pperu qm
gubernetur. hoc qd dicitur hanc raris, et dicitur et
fructus. qd dicitur abignis qd dicitur. sed non potest esse ad
teny nisi dicitur ut patet. qd dicitur vere ystibund
nepe unitis et qd dicitur qd dicitur qd ordine ad pperu
quam gubernetur.

R. Concedo autem et nego qd dicitur non n.
tas qd dicitur dicitur et fructus pperu aut ad aliy
qd dicitur, sed potest ille in qd dicitur de in fons
vity potest. dicitur cetera et respita ad finem.
ppter tales a. qd dicitur dicitur illud in qd dicitur a. n.
tia de aequalit. et talis e qd dicitur in aucto relaty
necariy. solet qd dicitur tertiy qd dicitur, qd in illa ppter
res, qd alius si comparat ad inferiora et tertium
qd dicitur.

Obiicit ultimus contra dicitur pperu in Per
ppteris facta. in bona dicitur membra debent
esse inter se dicitur sed hoc non fit in qd dicitur
dicitur, qd non e bona. ma. patet ppter min. ea.
dem res potest esse dicitur eas pperu et pperu pperu
ma, ut congregatum nisi est dicitur huiusmodi
Capitulis

lapides et similia quibus inest nigredo ut accidens
 figurabile et a dextra propria respectu corvi et carbo,
 nis quibus inest nigredo ut accidens infigurabile.
 et a dextra propria prima respectu ignis nigredinis
 quam in certa parte constituit. quod ista membra
 sunt eadem nimirum si qua conveniunt uni rei.
 demum ubi a dextra propria prima ubi semper a propria
 et corvo dextra; ubi non a diversa parte et delecto spe
 diversa proprietates et accidentia corva. quod ista
 membra conveniunt.

R At nunc arguo membra huius divinis non posse
 bene distingui realiter, sed sicut quod sunt
 et ita ex parte adducta in arguto sunt aliam for-
 malitate a dextra corvi et sunt aliam propria, et
 sunt aliam propriissima. loquendo quod ipso sub-
 strato dextra. et hoc non destruit divinem; nam
 bene divinis in utile, bene delectabile et bene,
 ipsum. quod in membra aliquo tunc sunt diversas
 qualitates formalitates distinctas et unum ex que
 potest ad certum membra sic bene divinis debet
 esse distincta et realiter vel sicut sunt
 divinis formam rationem. Ad istud quod ultimum et ubi
 ubi in arguto R-rem esse aut, non tunc in
 fieri ex eo membra divinis delecta corvi deo et
 non distingui saltem sicut, quia ut Scotus ait
 membra huius divinis conveniunt a sunt cum quodione
 huius quodlibet membra et accipiunt sicut
 id quod sicut quod sicut quod parte quod sicut unum non
 includere rationem. nulla enim res ex eadem forma
 quod sicut sicut sicut certis quod proprie et proprie prime
 licet

videtur ubi est diffinitio unius proprie ceterum quae est
 existant. Et haec solutio supponit illam rationem
 posse et primo intentionaliter accipi, licet
 seundo intentionaliter bene quod accipitur
 et sensus est; videtur illum quia Porphyrius dicitur
 diffinitum in eorum propria et unius propria posse
 accipi per se subtrahere et intentionalis diffinitio ita
 ut sensus sit. aliquid quod facit differre ceteris, ali-
 quod quod proprie, aliquid quod proprie prime. Et ut potest
 intentionaliter dicitur haec modo. alia est diffinitio
 in tantis ceteris, alia proprie, alia proprie prime
 Et de hac dicitur aliquo modo a nullo omnino
 sit dicitur generis in se aut univoca, an vero
 analogi in analogia. Ad hoc R. 10. Si formalis
 haec dicitur diffinitio primo intentionaliter haec est
 ipsa res quod subtrahit se unius intentionalis
 diffinitio non est dicitur univoca vel generis in
 se, sed analogi in analogia. pro membro
 subtrahit huius dicitur sunt substantia et accidentia,
 sed substantia et accidentia nulla dicitur ratio unius
 nota aut generica. ergo haec dicitur primo in-
 tentionaliter accepta non est univoca aut gene-
 ra in se sed analogi in analogia. non supponit
 nisi certa ex metaphisica. pro maius: diffinitio est
 plenissima et accidentia, ut scire, errare, si aut
 et propria diffinitio. proprie prima vero plenissima substantia
 ut sensibile ratio. ergo maius: vera. R. 20. Si haec dicitur
 uno accipitur se unius intentionaliter non est
 univoca vel generis in se sed analogi.
 pro hoc. ratio diffinitio non equaliter participat.

ab

at his ity membris. qd non e dicitur uniuoca
 nel generis in spet. consequenter patet. ideo n. dicitur
 entis in substantiam et accidens et non e uniuoca
 qd illa duo membra in aequaliter parti d.
 paul nam dicitur. sed pto ans. dista pproissima
 facit rem plane utram; hae dicitur in spet.
 cas vero et pproia faciunt rem alteram, hae
 a dicitur et distinctam sicut accidens, ut
 ex Ruybrinis figura dicitur, sed hae sunt
 dicitur vales dista. qd ratio dista non aequa
 viter parti ut ut hae tribu membris. Ex
 quot eni dicitur pto, pto dicitur dicitur non
 spe generis in spet qd dicitur dicitur et
 uniuoca.

Contra haec dices primo. Contra his tribu dista,
 finis facere dista, qd dista in eis erit ratio
 uniuoca respectu illorum. ans a certum. finis
 gula n. hae dicitur membra faciunt dista,
 qd e qd aliq dicitur.

Et non spe ratio dista spe dicitur qd respectu
 in hae membris. regularis tu spe qd uniuoca
 non aut generis in dicitur. ratio si eodem entis
 a dicitur pto et accidens, non communita.
 de generis vel uniuoca, sed uniuoca.

Dices 20. Illa tres intentiones dista dicitur,
 generalis pto, qd intentiones dista eis erit ratio gene-
 ra respectu illam. consequenter patet. pto ans.
 illa pto de pluri by numero, ut hae dista eis
 e dista, et hae dista eis e dista. qd sunt hae pto

R. magis.

R. Nō gēto illas esse 3. spēs gēntas sub uno
 genere. ad p̄tētem R. illas sp̄s cūcōs non esse
 spēs de individuis. sed analogi de una legē
 tis, quales sunt sp̄s cūcōs ista. hanc unam
 formā et hanc unam et formā. vel acci dunt
 ens, et hanc acci dunt ens.

Dubium Nonum

Utrum Genus aut Differentia
 superior claudatur essentē
 in differentia inferiori; et
 quomodo genus differenti-
 as contineat? *S*

Sensu q̄riti ē an aut n. g. sit de conceptu sp̄s
 ratio. vel an et genitile q̄te sitra superior autis
 sit de conceptu autis ratio

In hac re tres sunt sententiae. Prima ē Nominaliū
 apperentiū diff̄ram inferiorē sp̄ter claudere sup̄
 rem